

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 671

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 septembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
14.	— Hotărâre privind completarea structurii și componenței Guvernului	2
D E C R E T E		
692.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial	2
693.	— Decret pentru numirea unui membru al Guvernului....	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 1.019 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3 și ale art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă		3-4
Decizia nr. 1.033 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384 ¹ din Codul de procedură civilă		5-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
913.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.244/2010 privind aprobarea cuantumului plății naționale directe complementare în sectorul zootehnic, pentru specia bovine, în anul 2010, a Hotărârii Guvernului nr. 1.175/2010 pentru aprobarea cuantumului plății naționale directe complementare în sectorul zootehnic, pentru specia ovine/caprine, în anul 2010, precum și a Hotărârii Guvernului nr. 1.302/2010 privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2010—2011 și a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat	7-8

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**privind completarea structurii și componenței Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (3) din Constituția României, republicată,

Parlamentul României emite prezenta hotărâre.

Art. 1. — La propunerea primului-ministru, se aprobă completarea structurii și componenței Guvernului, după cum urmează:

I. Se înființează Ministerul Afacerilor Europene.

II. Se va numi domnul Leonard Orban în funcția de membru al Guvernului, ministrul afacerilor europene.

Art. 2. — Nu fac obiectul modificării structurii și componenței Guvernului celelalte ministere și ceilalți membri ai Guvernului

prevăzuți în Hotărârea Parlamentului României nr. 39/2009 pentru acordarea încrederii Guvernului, cu modificările și completările rezultate din aplicarea art. 85 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se comunică Președintelui României în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la art. 85 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 20 septembrie 2011, cu votul majorității deputaților și senatorilor.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 20 septembrie 2011.
Nr. 14.

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Leonard Orban se eliberează din funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 20 septembrie 2011.
Nr. 692.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea unui membru al Guvernului

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2) și (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea primului-ministru și Hotărârea Parlamentului României nr. 14/2011 privind completarea structurii și componenței Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește domnul Leonard Orban în funcția de membru al Guvernului, ministrul afacerilor europene.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 20 septembrie 2011.
Nr. 693.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.019

din 14 iulie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3
și ale art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3 și ale art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Anton Miluță în Dosarul nr. 6.978/245/2009 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.213D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.978/245/2009, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. 1 și ale art. 244 alin. 1 pct. 2 din**

Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Anton Miluță într-o cauză având ca obiect partajul unor bunuri comune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile procedurale care consacră caracterul facultativ al suspendării judecării cauzei, prevăzând drept cauză de suspendare numai situația în care a fost începută urmărirea penală, încalcă dreptul la un proces echitabil al părții căreia i se respinge cererea de suspendare întemeiată pe o plângere penală privind falsul de identitate al părții adverse, aflată în curs de cercetare. O atare situație creează premisele soluționării procesului vizavi de o persoană cu o identitate falsă, împrejurare ce pune în pericol securitatea raporturilor juridice care vor fi consfințite prin hotărârea judecătorească. De asemenea, prevederile art. 170 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care permit instanței decăderea din proba cu martori în condițiile în care aceasta fusese încuviințată legal, însă martorul nu s-a prezentat pentru că a fost plecat din țară, sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Judecătoria Iași — Secția civilă apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată, deoarece, prin instituirea unei anumite proceduri în care legiuitorul a condiționat valorificarea unor drepturi în cadrul anumitor termene, nu s-a urmărit restrângerea dreptului la un proces echitabil, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine, indispensabil în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Din examinarea notelor scrise, a argumentelor pe care autorul excepției își întemeiază criticile de neconstituționalitate rezultă că obiect al excepției îl reprezintă prevederile art. 170 alin. 1 și 3 și ale art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 170 alin. 1 și 3: *„Când s-a încuviințat o cercetare locală, expertiză sau dovadă cu martori, partea care a propus-o este obligată ca, în termen de 5 zile de la încuviințare, să depună suma statornicită de instanță pentru cheltuielile de cercetare, drumul și despăgubirea martorilor sau plata expertului; recipisa se va depune la grefa instanței. [...]*

Neîndeplinirea acestor obligații atrage decăderea, pentru acea instanță, din dovada încuviințată.”;

— Art. 244 alin. 1 pct. 2: *„Instanța poate suspenda judecata: [...]*

2. când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă s-a pronunțat în prealabil, respingând criticile ca neîntemeiate. Astfel, prin Decizia nr. 400 din 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.012 din 3 noiembrie 2004, Curtea a reținut că textele de lege criticate reglementează obligația părții care a solicitat administrarea unor probatorii, precum cercetarea locală, expertiza sau dovada cu martori, pe care instanța le-a încuviințat, de a avansa în termen de 5 zile cheltuielile necesare pentru cercetare, drumul și despăgubirea martorilor sau plata expertului, sub sancțiunea decăderii din proba încuviințată.

În această materie, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în acest fel

cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în cadrul termenului legal instituit, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept, subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite. Așa fiind, termenul instituit prin textul de lege criticat are în vedere soluționarea procesului cu celeritate, nedepunerea sumei statornicite de instanță în cele 5 zile de la încuviințarea probei cauzând o amânare nejustificată a judecării.

De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, potrivit căruia *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a diferitelor drepturi procesuale. Prin urmare, termenele procedurale instituite de textul de lege criticat reprezintă expresia aplicării dispozițiilor constituționale invocate mai sus.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că acestea reglementează unul dintre cazurile de suspendare facultativă a judecării procesului civil atunci când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să soluționeze cauza.

Curtea constată că și asupra constituționalității acestor dispoziții s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 29 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 26 februarie 2004. Cu acel prilej, Curtea a statuat că, având posibilitatea de a aprecia oportunitatea suspendării cursului judecării, instanța este chemată să cenzureze toate acele cazuri care ar putea constitui pretext pentru tergiversarea judecării. Prin urmare, lăsarea măsurii suspendării la aprecierea judecătorului, atunci când dezlegarea pricinii depinde de existența unui drept care face obiectul unui alt proces aflat în curs, este menită să îi permită acestuia să își exercite rolul activ, sancționând eventualele tentative de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, incontestabil mai eficient decât în situația în care suspendarea ar avea caracter imperativ.

Întrucât, față de cele examinate de Curtea Constituțională, nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței la care s-a făcut referire, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3 și ale art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Anton Miluță în Dosarul nr. 6.978/245/2009 al Judecătoriei Iași — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.033

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Niros Distribuție” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 4.978/94/2010 al Judecătoriei Buftea — Secția civilă și care face obiectul Dosarului nr. 3.447D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții nr. 3.448D/2010 și nr. 4.289D/2010, care au același obiect al excepției de neconstituționalitate. Critica a fost formulată de același autor în dosarele nr. 4.979/94/2010 și nr. 8.340/94/2010 ale Judecătoriei Buftea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele mai sus menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.448D/2010 și nr. 4.289D/2010 la Dosarul nr. 3.447D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din camera de consiliu din 19 iulie 2010 și 11 octombrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 4.978/94/2010, nr. 4.979/94/2010 și nr. 8.340/94/2010, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 384¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Niros Distribuție” — S.R.L. din București în dosare având ca obiect autorizarea, în vederea executării unui titlu executoriu, a pătrunderii în încăperile debitorului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 384¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât prin procedura instituită se elimină dreptul la un proces echitabil al debitorului, judecătorul soluționând cererea fără a analiza, în concret, dacă există motive pentru care pătrunderea în încăperi nu poate fi încuviințată. În aceste condiții, reclamantul-creditor are o poziție privilegiată față de părătul-debitor, determinată de împrejurarea că hotărârea se pronunță fără citarea părților și are caracter executoriu de drept.

De asemenea, autorul excepției arată că dispozițiile legale criticate încalcă dreptul constituțional de acces la o activitate economică, întrucât în cadrul executării silite se poate pătrunde în orice încăpere a debitorului, putând fi astfel dezvăluite aspecte care nu au legătură cu executarea, care țin de modul în care societatea își desfășoară activitatea, precum și aspecte relevante, confidentiale ale afacerii.

Judecătoria Buftea — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile legale criticate fiind în acord cu dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 384¹ din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul cuprins: „*În vederea executării unei hotărâri judecătorești, executorul judecătoresc poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane, precum și în orice alte locuri, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, cu forța publică.*”

În cazul altor titluri executorii decât hotărârile judecătorești, la cererea executorului judecătoresc, instanța de executare va autoriza, prin hotărâre, intrarea în locurile menționate la alin. 1. Instanța se pronunță de urgență în camera de consiliu, fără citarea părților, prin hotărâre irevocabilă și executorie.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1)

privind dreptul la apărare și ale art. 45 care consacră libertatea economică.

De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 384¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă prevăd dreptul organului de executare silită de a pătrunde în locurile unde se află bunurile debitorului. O atare dispoziție este indispensabilă în cadrul procedurii executării silite, atunci când datornicul refuză executarea de bunăvoie a obligației de plată constatate printr-o hotărâre judecătorească, constituind unul dintre mijloacele prin care executorul judecătoresc își îndeplinește atribuțiile legale. Intrarea în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane se poate realiza numai în cazul în care titlul executoriu îl reprezintă o hotărâre judecătorească și numai cu consimțământul persoanei respective și doar în caz de refuz cu ajutorul forței publice.

În cazul altor titluri executorii devin incidente dispozițiile art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, care prevăd că, în cazul neîndeplinirii voluntare a obligației, executorul judecătoresc poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane, precum și în orice alte locuri numai după ce instanța de executare va emite o hotărâre care să autorizeze această operațiune. Or, Curtea constată că necesitatea obținerii acestei autorizații din partea instanței judecătorești constituie o garanție pentru debitorul executat silit, de natură a împiedica exercitarea abuzivă a drepturilor ce decurg din titlul executoriu împotriva sa, astfel încât nu poate reține încălcarea vreunei dispoziții constituționale.

Astfel, prevederile criticate nu constituie o îngrădire a liberului acces la justiție sau a dreptului la apărare, întrucât acestea, ca de altfel oricare alte drepturi fundamentale consacrate ca atare de Constituție, au caracter legitim numai în măsura în care sunt exercitate cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte

subiecte de drept. Curtea constată că stabilirea de către legiuitor a acestor limite nu aduce nicio îngrădire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept.

Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt deopotrivă aplicabile tuturor persoanelor care se află în aceeași situație, în aceeași poziție procesuală, respectiv de debitor ale cărui bunuri sunt urmărite prin măsuri de executare silită. Examinarea art. 384¹ din Codul de procedură civilă, în raport cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), nu evidențiază nicio contrariedade, întrucât părțile care au calitatea de debitori în cadrul procedurii executării silite și creditorii acestora nu se află în situații juridice similare, de natură să impună și să justifice un tratament juridic identic, unica ipoteză în care deosebirile de regim juridic ar putea fi calificate ca fiind discriminatorii. Prin urmare, Curtea constată că textul de lege criticat nu aduce atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor, părțile implicate în proces beneficiind de toate garanțiile procesuale pentru valorificarea drepturilor proprii.

Pe de altă parte, Curtea reține că garantarea libertății economice, consacrată de art. 45 din Legea fundamentală, trebuie să aibă loc, în mod egal, pentru toți cei care desfășoară o activitate economică. Astfel, garantarea drepturilor comercianților debitori nu poate aduce prejudicii drepturilor creditorilor. Prin urmare, limitarea exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii executării silite, ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora, prin satisfacerea creanțelor creditorilor.

Față de cele arătate, Curtea constată că prevederile art. 384¹ din Codul de procedură civilă sunt în concordanță cu prevederile constituționale invocate de autorul excepției, precum și cu reglementările internaționale cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Niros Distribuție” — S.R.L. din București în dosarele nr. 4.978/94/2010, nr. 4.979/94/2010 și nr. 8.340/94/2010 ale Judecătoriei Buftea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.244/2010 privind aprobarea cuantumului plății naționale directe complementare în sectorul zootehnic, pentru specia bovine, în anul 2010, a Hotărârii Guvernului nr. 1.175/2010 pentru aprobarea cuantumului plății naționale directe complementare în sectorul zootehnic, pentru specia ovine/caprine, în anul 2010, precum și a Hotărârii Guvernului nr. 1.302/2010 privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2010—2011 și a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.244/2010 privind aprobarea cuantumului plății naționale directe complementare în sectorul zootehnic, pentru specia bovine, în anul 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 14 decembrie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă cuantumul plății naționale directe complementare în sectorul zootehnic la specia bovine, pentru cererile depuse în anul 2010, denumită în continuare *primă pe exploatație*, în valoare unitară de 410 lei/cap bovină, în limita sumei de 533.817.950 lei, care se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2011.”

Art. II. — Alineatul (1) al articolului unic din Hotărârea Guvernului nr. 1.175/2010 pentru aprobarea cuantumului plății naționale directe complementare în sectorul zootehnic, pentru specia ovine/caprine, în anul 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 29 noiembrie 2010, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articol unic. — (1) Se aprobă cuantumul plății naționale directe complementare în sectorul zootehnic la specia

ovine/caprine pentru cererile depuse în anul 2010, denumită în continuare *primă pe exploatație*, în valoare unitară de 40 lei/cap ovine/caprine, în limita sumei de 263.673.732 lei, care se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2011.”

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.302/2010 privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2010—2011 și a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 28 decembrie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Valoarea totală a ajutoarelor de stat prevăzute la art. 1 este de 1.113.519 mii lei și se asigură de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anii 2010 și 2011.”

2. Anexa „Ajutoarele de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2010—2011 și suma totală alocată acestor ajutoare de stat” se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

**Ajutoarele de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2010—2011
și suma totală alocată acestor ajutoare de stat**

Nr. crt.	Specificare	Denumirea ajutorului de stat	Perioada pentru care se acordă ajutorul de stat	Suma totală alocată fiecărei perioade — mii lei —
1.	Activități de dezvoltare rurală — realizarea angajamentelor referitoare la agromediu și bunăstarea animalelor [art. 4 lit. s) pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare]	Realizarea angajamentelor asumate în favoarea bunăstării păsărilor	18 noiembrie 2010— 15 octombrie 2011	388.700
		Realizarea angajamentelor asumate în favoarea bunăstării și protecției porcinelor	18 noiembrie 2010— 15 octombrie 2011	304.126
2.	Ajutoare pentru sectorul creșterii animalelor [art. 10 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare]	În sectorul creșterii animalelor, pentru colectarea cadavrelor de animale	13 octombrie 2010— 30 septembrie 2011	5.815
3.	Aplicarea Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității sub formă de rambursare	Ajutor de stat pentru motorina utilizată în agricultură	1 iulie 2010— 30 septembrie 2011	398.002
4.	Plata primelor de asigurare [art. 10 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare]	Plata primelor de asigurare	19 august 2010— 31 decembrie 2011	16.876
TOTAL:				1.113.519

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

